

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VIII. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

VIII. DIE APRILIS.

P. MAVRITIUS
VINNAS.

Hispanus
8. April. Cx.
Carthaginensis.
1558.

Charitas.
D. 49.
Mors.

Mors.

Croata
Vilna. 8.
April. 1572.
xiat. 40.
Soc. 18.
a. 200.

Abed.

Manresæ natus matre piâ, & Ignatius Patri nostro ibi eximiâ pietate addictâ. In Societate Operarius per insignis maximè circa moribundos, & circa spiritualia exercitia enucleanda fuit. Primus in Collegio Cæsaraugustano migravit è vita; cuius Corpus, ut ait Societatis Historia, vñà cum vestimentis illibatum post biennium, nec quicquam graue olens, nec vñâ violatum tibi repertum est. Addunt Aragoniae Provinciae litteræ; illius cadaver cum sacrificali ueste deberet indui more consueto, & eleuaretur, in pedibus constitisse non minus quam si viueret, non sine admiratione spectantium.

P. THOMAS
ZDELARICHIIUS.

Hvnc Societatis historia veterem Athletam, ingēs Vilnensis Collegij columnæ vocat, & de illo hæc addit. 6. iudis Aprilis sanctè obdormiuit in Domino, dum tertid ea verba repetit. Domine Iesu, suscipe spiritum meum. Egerat vitæ circiter quadraginta annos, octodecim Societatis, omnium testimonio, ac nominatim Vaiseuitij, pietate præcellens, exempli probatissimi, filius obedientiæ, consolatio, & requies Superiorū: adeò semper ad omnia, & paratum à voluntate, & structum à facultate reperiebat. Bonus idem sacro suggestui, bonus Tribunalis pœnitentiæ, bonus clavo etiam Religioso. Multis verò, & modis, &

annis laudatus in Scholis, dum Latinas litteras, dum Græcas, dum Philosophiam in Austria profiteretur. Ex nostris tribus linguis, Germanicam non ignorans, Vngaricam tenens, callens Illyricam, vt ortus in Zagrabieni Diœcesi Drauum inter, ac Sauum,

P. LEO EN-
RIQUEZ.

EGregio sanguine, virtute usque ad Eminentissimæ virtutis famam laudatus. Gaudebat se rideri, quod esset pusillo corpore. Quendam cum iurantem audisset, positis humi genibus rogabat, ne id faceret, sed ille monitorem humi deiectum, & verbis, & pugnis, & calcibus male affecit. At incredibili brachij dolore dicitur mox correptus, culpam agnouisse, ac Leone orante illicè planè conualuisse. Fama etiam fuit, dæmonem sua sibi habere iussisse, cum quo Nouitium clam colloqui deprehenderat, & quem vidisse quoque dicebatur sub cuiuspiam forma respondentem. Magna illi contra Demones vis fuit. Quendam properanter ad laqueum proferabat, vitam sibi noctu crepturus. Huic Sacerdos parvulus in Ponte apparuit, illum à facinore absterruit, & Patrem Leonem adire iussit. Paruit desperatus ille; & Patre Leone accito, eundem fuisse qui sibi noctu apparuerat, agnouit, vitâ in meliorem penitus commutatam. Henrico etiam infanti Cardinali ægro, & vigili, anno 1556. noctu apparuit; dolores cessaturos prædictis, consignauit, morbum repente fugauit; idcirco Henricus Leonem sibi in

Lusitanus
Vlyssipon.
8. April.
1589.

Zelma.

Orath.

Appar.
vñne.

Con-

*Calamitatis
Euch.*

Ira Dei.

Confessarium acciuit, & Societatem deinceps impensè amauit. Coram Sanctissimo Sacramento, pro auertendis calamitatibus oranti vox ex hostia allapsa est: Nequaquam, nequaquam! dimitte me, dimitte; nam castigabo, castigabo. Praelata illius obedientiæ, humiliatis, & aliarum Virtutum décora recenset eius vita in annum 1589.

P. ANTONIUS
SARDUS.

*Messanæ.
8. April
1592. alijs 2.
Iul.*

*Vocatio.
Medicæ.*

HVnc hodie extinctum reperio in M.SS. Cæterum sic de illo annua Messanæces. Migravit in Cælum, uti speramus, P. Antonius Sardus senex innato candore animi, atque simplicitate dilectus Deo & hominibus. Illustris erat toto Regno ob insignē pietatiæ, & quendam quasi principatum artis Medicæ. Auditur à Christo, veni post me, faciam te fieri medicum animorum; quam vocem ita generosè complexus est, ut non modò se suaque animum, corpus, seruos, fortunas omnes; sed vniuersam propè familiam Deo deuouerit; filiam, & vxorem charam in primis adduxit, ut cupearent, & amplecterentur Monasterium Sacrarum Mulierum suo magno ære, maiore labore & difieatum. Ipse raro exemplo Societatem ingressus, præmissis tribus liberis adolescentibus tantæ Iudolis, quantam illorum præclarus exitus Confirmauit. Ut vno fastose multiplex holocaustum offerret

Christo, illique non vno, sed pluribus animis seruiret, quem habiturus est æternum generis propagatorem in Cælo.

P. DOMINICVS
PIERIVS.

*Belga Lu-
xemburgi. 8.
April 1557.
ætat. 69.
Soc. 48.*

Huius viri modestia singularis, in precibus assiduitas, religiosus ac suauis candor illi apud externos opinionem sanctimoniam fecit. Vnde pafsim *Boni Patris* nomine appellebatur. Nullam legum nostrarum læsit: patratus fuit semper obedienter annuere quicquid agere iuberetur; & promptus agere quicquid à quopiam rogabatur. Si quid contra se dictum audiret, dissimulanter ferebat; cum ipse de omnibus quam optimè sentiret, ac loqueretur, sibi vni inclemens. Præter alia munia cum diligentia, fortitudinis charitatisque significatione insigni obita, longa plus quam quatuor ac triginta annorum in humânoribus disciplinis tradendis patientia operam diuinæ gloriæ nauauit, fructu eximio iuuentutis, in omnes eius officij partes studiosissime intentus, etiam inter accerrimos dolores morborum, quibus identidem illum diuina bonitas exercebat. In delicijs illi erat si quid domi vile, atque abiectum esset in quo se exiceret. Rubricarum & sacrificij diuini & officij tum peritus erat eximiè, tum obseruans: neque agebat quicquam quod non omni accuratione perficeret.

Patientia.

Humilitas.

IX. DIE